

Орешам

12.04.18
Жушова О.І.

ТОВ «Видавничий дім «Медіа –ДК»
04080, м. Київ, вул. Кирилівська, 86

Головному редактору
журналу «Новое время»
Сич Віталію
04080, м. Київ, вул. Нахімова, 12

від
Пашинського Сергія Володимировича
01054, м. Київ, вул. Олеса Гончара, 52,
офіс 1-А

У журналі «Новое время» № 13 від 05.04.2018 року опубліковано статтю під назвою «Служили два товарища», автором якої є Іван Верстюк.

В тексті статті порушені немайнові права Пашинського Сергія Володимировича, оскільки поширена інформація є недостовірною, викладені в статті фактичні дані та обставини наведені недостовірно і в контексті складають негативну недостовірну інформацію про людину.

На першій шпальті журналу є напис, який визначає головну ідею статті: «Секретные оборонные заказы стали золотой жилой для замглавы СНБО Олега Гладковского и депутата НФ Сергея Пашинского».

В статті, з посиланням на невідомих «експертів та парламентарів, які знайомі з ситуацією оборонної сфери», Пашинський Сергій Володимирович є однією із осіб, який укладає контракти «где процветают подозрительные финансовые операции» в Міністерстві оборони України.

Зазначений висновок не відповідає дійсності, оскільки Пашинський С.В. не вчиняв жодних дій, які за твердженням автора статті є «подозрительными».

Далі в статті вказується про діяльність Житомирського бронетанкового заводу (ЖБЗ), начебто з бувшими у використанні бойовими машинами піхоти (БМП), з закупками різних частин за кордоном, що не відповідає дійсності. Наприкінці цього фрагменту ставиться питання, навіщо закупати бувші у використанні БМП, а Пашинський С.В. недостовірно визначається «кінцевим бенефіціаром» схеми закупівлі БМП за кордоном, а «більша частина контракту – корупційна нагрузка».

Такі висновки явно негативно висвітлюють Пашинського С.В. та порушують його немайнові права. Негативні вислови «кінцевий бенефіціар», «корупційна нагрузка», «сумнівний контракт», незрозумілі сумнівні доводи про необхідність закупівлі колишніх БМП створюють контекстне негативне уявлення.

Другим контрактом показано продаж детонаторів через кіпрський офшор на Сербію з різницею в сумі на 600 тис євро. Зазначені обставини недостовірні. В тексті ставиться питання «В чьих карманах осела на Кипре разница почти в 600 тыс...» з посиланням на Пашинського.

Третій контракт - закупка радіостанцій у турецькій фірмі Aselsan. Автором ставиться під сумнів благопристойність цього контракту, неправдиво вказується на недоліки, про непроходження досліджень та поломки турецьких станцій. Такі обставини не відповідають дійсності. Контекстний вислів закупки турецьких радіостанцій явно неправдивий, оскільки саме вони стали кращими, що повністю підтверджується. Висловлювання Пашинського С.В. є абсолютно достовірним, про що зазначено в статті «Что касается Пашинского, то он уверен: турецкие станции намного лучше израильских».

Оскільки зазначена вище інформація є недостовірною та такою, що не відповідає дійсності і негативно впливає на репутацію Пашинського С.В., така інформація підлягає спростуванню.

Так, одним із принципів інформаційних відносин згідно зі статтею 2 Закону України «Про інформацію» є достовірність і повнота інформації, а статтею 26 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» передбачено зобов'язання журналіста подавати для публікації об'єктивну та достовірну інформацію.

Відповідно до ст. 277 ЦК України, вважається, що негативна інформація, поширена про особу, є недостовірною.

Негативною слід вважати інформацію, в якій стверджується про порушення особою, зокрема, норм чинного законодавства, вчинення будь-яких інших дій (наприклад, порушення принципів моралі, загально визнаних правил співжиття, неетична поведінка в особистому, суспільному чи політичному житті тощо) і яка, на думку цієї особи, порушує її право на повагу до гідності, честі чи ділової репутації.

За визначенням п.15 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 року № 1 «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» поширена інформація є недостовірною, тобто такою, що не відповідає дійсності, оскільки, недостовірною вважається інформація, яка не відповідає дійсності або викладена неправдиво, тобто містить відомості про події та явища, яких не існувало взагалі або які існували, але відомості про них не відповідають дійсності (неповні або перекохані).

Пунктом 4 даної Постанови визначено, що під діловою репутацією юридичної особи, у тому числі підприємницьких товариств, фізичних осіб - підприємців, адвокатів, нотаріусів та інших осіб, розуміється оцінка їх підприємницької, громадської, професійної чи іншої діяльності, яку здійснює така особа як учасник суспільних відносин.

Розповсюдження недостовірної інформації про Пашинського С.В., порушує його ділову репутацію, як політичного та громадського діяча, оскільки розповсюдження такої інформації негативно може вплинути на суспільну думку та суспільну оцінку його ділових та професійних якостей при виконанні професійних обов'язків.

Відповідно до п. 12 Кодексу етики українського журналіста, журналіст зобов'язаний зробити все можливе для виправлення будь-якої поширеної інформації, якщо виявилось, що вона не відповідає дійсності.

В зв'язку з вище викладеним та на підставі ст. 68 Конституції України, ст. 2 Закону України «Про інформацію», статей 26, 37 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні»,-

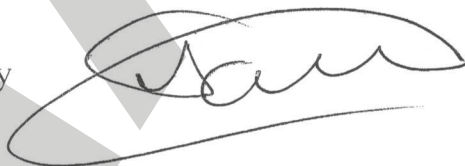
Вимагаємо від редакції журналу «Новое время» опублікувати спростування поширених відомостей, що є недостовірними та порушують ділову репутацію Пашинського Сергія Володимировича шляхом розміщення спростування у запланованому найближчому випуску журналу «Новое время», а саме: «Секретные оборонные заказы стали золотой жилой для ... депутата НФ Сергея Пашинского»; «...закрытые от общества контракты стали той сферой, где процветают финансовые операции...Чаще всего в контексте подобных сделок эксперты и парламентарии, которые знакомы с ситуацией в оборонной сфере, называют двух людей...Второй – Сергей Пашинский представитель фракции Народного фронта и главы парламентского комитета по вопросам обороны»; «Один из бизнесменов, причастный к поставкам, на условиях анонимности рассказал НВ, что конечным бенефициарием этой схемы является Сергей Пашинский. А также заверил, что большая часть контрактов-коррупционная нагрузка», а також опублікувати нашу відповідь на зазначену статтю (додаємо) та надіслану на Вашу адресу фотографію на першій шпальті, у відповідності до ч.ч. 1, 6 ст. 277 ЦК України.

Спростування повинно відповідати розміру і стилю шрифту, як у статті та поміщено під назвою «Спросування» як і стаття під назвою «Служили два товарища».

Додатки:

- відповідь;
- фотографія.

11 квітня 2018 року

С.В.Пашинський

«НАБУ та СБУ дадуть публічну оцінку контракту по БМП з Чехії та спробі «Нового времени» зірвати перший контракт України на постачання бронетехніки із НАТО» - Сергій Пашинський

Видання «Новое время» в номері за 5 квітня 2018 року опублікувало гучну статтю з кольоровими картинками «Служили два товарища», де карикатурно зобразили мене та заступника секретаря РНБО Олега Гладковського, як ніби-то організаторів ніби-то злочинної корупційної схеми щодо поставки на озброєння Збройних сил України бойових машин піхоти БМП-1 з Чехії та Польщі.

Автор статті Іван Верстюк чи то свідомо, чи під чийсь диктовку, за участі головного редактора «НВ» Віталія Сича висунув звинувачення не тільки в мій адрес. Ця стаття насправді звинувачення проти міждержавних стосунків України та країн НАТО Чехії та Польщі. В статті зроблена спроба дискредитація української армії та співробітництва з нашими союзниками. Як це пояснити під час війни?

Безпрецедентне постачання великої партії бронетехніки від країни НАТО на озброєння української армії назвали корупцією та оборудкою, що буде мати міжнародний розголос, та викликало занепокоєння у наших західних партнерів.

Чотири роки Україна вела перемовини по різних каналах щодо закупівлі озброєння у країн НАТО. І Російська федерація неодноразово здійснювала спроби зірвати постачання озброєння в Україну.

Так, за моєї участі у 2016-му році проходили перемовини щодо закупівлі через Болгарію великої партії сучасних важких БМП «Мардер» виробництва Німеччини. Аналогів «Мардеру» в Україні нема – це важкі гарно захищені БМП вагою до 35 тонн. Але російська розвідка отримала дані щодо цієї поставки та після серії статей в російських та болгарських ЗМІ, політичного тиску на Болгарію, ця угода була зірвана, контракт не відбувся.

До 2017-го року жодних поставок бойової техніки з озброєнням з Європи та НАТО не відбувалось.

Але у 2017-му році «Укроборонпрому» під керівництвом діючого голови Павла Букіна вдалося нарешті прорвати блокаду. «Укроборонпром» уклав угоду з польським підприємством «Вторпласт», яке за згоди уряду Польщі переобладнало та модернізувало закуплені у Чехії БМП-1, та продало Україні.

Важко переоцінити значення цього кроку. Це справжній прорив у військово-технічному співробітництві України та НАТО.

Нажаль, мушу визнати, що я не маю жодного стосунку до укладання цієї угоди, бо це подія, якою Україна має пишатися. Не має ніякого стосунку і мій син, який працює у одному з багатьох дочірніх підприємств «УОП»

«Спецтехноекспорту». А контракт укладав сам «Укроборонпром», єдина державна дозвільна установа «Укрспецекспорт» та Міністерство оборони України. Я впевнений, що ті, хто давав замовлення на цю інформаційну провокацію, назвали моє ім.*я по аналогії зі справою «Мардерів», не знаючи, що до угоди з Польщею я ніякого стосунку не маю, і про це чудово відомо усім нашим партнерам в НАТО.

І ось українське видання «Новое время» фактично виконало замовлення російської пропаганди, та написало таку ж статтю з тими ж меседжами як раніше «Лайф ньюс» дискредитував контракт по «Мардерам». Ця стаття одразу була поширена каналом «Раша тудей» на Європу.

«Укроборонпром» назвав статтю інформаційною диверсією проти України, та спробою дискредитувати стосунки з НАТО. Я повністю згоден з такою оцінкою.

Але я вдячний, що завдяки цій диверсії багато громадян в Україні дізнаються про значні досягнення нашої держави на цьому напрямку.

Тому я зараз розкрию інформацію щодо цієї угоди, яку я міг би повідомити і журналістам «Нового времени», але моя думка їх не цікавила, і вони не звернулись з запитом до «Укроборонпрому», який би дуже швидко надав би відповідь як першоджерело.

Отже, на підприємстві «Вторпласт» проведений за найвищими стандартами якості капітальний ремонт та модернізація 40 машин БМП-1. Машини отримали новий двигун, новий зв*язок, на них надані гарантії «Вторпластом», тож якість дуже висока. 20 таких БМП-1 вже поступили на озброєння 14-й механізованої бригади, тож зібрати відгуки у бійців та командирів нескладно, було б бажання.

А тепер увага – ціни. Ціна такої нової модернізованої машини за офіційним прямим контрактом між «Вторпластом» та «Укроборонпром» - 170 тисяч євро за одну машину. Це польське підприємство, яке діє за погодженням з урядом Польщі – яка може бути корупція у прямому контракті?

Ці БМП потрапляють на підприємство «Укроборонпрому» «Житомирський бронетанковий завод», яке проводить роботи по до оснащенню БМП засобами маскування та перевіркою та наладкою усіх вузлів та систем, проводить випробування. Вартість цих робіт – 40 тисяч гривень – близько 4 тисяч євро.

Тож за 174 тисячі євро ми отримуємо від Польщі нову БМП, яка буде служити багато років, яка є на гарантії.

Скажіть, де в цих цифрах та контрактах може бути корупція? До чого тут Пашинський та Гладковський? В статті про це нічого нема. Без жодних фактів»Новое время», Віталій Сич та Іван Верстюк розповсюдили відверту

дезінформацію, прямо порушивши усі правила роботи журналіста, усі етичні норми, та здійснили інформаційну атаку на свою державу. Чи може це бути випадковим? Ні, тому що крім пустих не правдивих слів «Новое время» ніяких фактів не надало, та встановити істину ніяких спроб не здійснило.

По цій угоді наші партнери в НАТО мають повну інформацію, і ми її не приховуємо, тому що будуємо стратегічні довгострокові стосунки. Яким не зашкодять навіть російські інформаційні диверсії в українських ЗМІ.

Чи можна десь у світі купити нові БМП-1 з новими двигунами під гарантію дешевше? Скажіть, де? Де купити таке озброєння? Це неможливо. 13-тонна бронемашина, з гарматою, зв'язком, по такій ціні – це вигідна для держави угода, і ніякої корупції тут навіть теоретично бути не може.

БМП-1 стоїть на озброєнні нашої армії, а інші зразки сучасного західного озброєння коштують на порядок дорожче.

Політично для України це етапна угода – нам продає важке летальне озброєння країна НАТО. Значить коли буде ресурс у держави, то ми зможемо купити і більш сучасні зразки бойової техніки – сподіваюсь, що колись українська армія зможе отримати і «Мардери», і «Леопарди», які на порядок переважають усі зразки сучасної російської бронетехніки.

Щоб звинувачення про БМП не здавалися єдиним інформаційним приводом у статті, та щоб надати статті вигляд «аналітики», додали до купи інші звинувачення проти мене, які так само не мають жодного зв'язку з реальністю. Нібито підприємство «Укроборонпрому», де працює мій син – «Спецтехноекспорт», видає ліцензії на експорт підричників з України!

Це груба фактична помилка, оскільки відповідні ліцензії видає Кабінет міністрів України, а кожен конкретний контракт погоджує Служба експортного контролю, яка є міжнародною системою контролю за переміщенням військової техніки та продукції подвійного призначення. Окремо додам, що «Спецтехноекспорт» взагалі не має контракту на продаж підричників на даний момент, а завод «Імпульс» із міста Шостка може за бажання продати напряму без залучення спецекспортерів.

І тут ще одна похибка чи то свідомо маніпуляція. Аналітичне видання напитало по телефону про підричники, натомість написало про продаж на суму 684 мільйонів детонаторів, які використовуються для проведення шахтних і кар'єрних робіт, та не мають жодного стосунку до армії.

Така підміна понять це як мінімум неповага до читачів журналу «Новое время» або ознака того, що видання не попрацювало із фактажем та видало брехливі вигадки за реальність.

«Новое время» навіть не намагалось зробити видимість об*активної роботи – по жодному з питань не було коментарів з профільної установи «Укроборонпром». Звичайно, бо якщо б такі відповіді були, то хибні твердження розсипалась би вщент.

Ще одне свідчення у статті – що ніби-то я змусив армію корупційним шляхом купити погані радіостанції турецької компанії «Асельсан». Рішення про закупівлю «Асельсану» ухвалено Міністерством оборони України, згідно з актами випробувань, які провели військові, за рішенням міністра оборони та начальника військ зв*язку. Це рішення готувала велика кількість військовослужбовців, але їхня думка «Новое время» також не зацікавила.

Сподіваюсь, головний редактор видання «Новое время» Віталій Сич опублікує мої коментарі щодо теми закупівель і експорту в українській армії, а журналісти його видання, а не писатимуть аналітику на лівому коліні в стилі «косо і криво, аби побільше полайкали та поширили в Facebook».

А тепер офіційно:

1. Запрошую головного редактора видання «Новое время» Віталія Сича, журналістів, які ґрунтовно цікавляться темою українського військово-промислового комплексу та можливої корупції в ньому на засідання комітету з питань національної безпеки та оборони, яке відбудеться 18 квітня 2018 року, о 15.00.
2. Як голова комітету по обороні, звернусь за підтримку комітету, щоб спрямувати запит до Національного антикорупційного бюро України, з вимогою відкрити кримінальне провадження та провести розслідування інформації вказаної в статті «Нового времени», та публічно оголосити висновки щодо контракту на поставки БМПІ та усіх інших фактах.
3. Інформація щодо інформаційної диверсії у «Новом времени» проти стосунків Україна-НАТО та усі дані щодо контрактів та фактів у статті буде доведено до військово-дипломатичних місій країн НАТО, та місії НАТО в Україні. Ми запрошуємо дипломатів на засідання комітету.
4. За підтримки комітету ми звернемося до відомих українських громадських організацій, які займаються моніторингом діяльності ЗМІ та журналістської етики, з проханням дати оцінку таким діям видання «Новое время» та журналіста Івана Верстюка.
5. «Укроборонпром» та я особисто подаємо до суду на видання «Новое время». Гроші не потрібні – буду добиватися, щоб на тому ж місці та в тому ж обсязі розмістити спростування, та принесли вибачення.

В цілому, добре, що такі кричущі випадки дозволять показати нашому громадянському суспільству та журналістам небезпеку використання неперевіреної інформації як джерела.